

(המשך מעמוד 7)

שלה הוא תמיד ארם עסוק מאוד. העוסק באלף ואחד עניינים בזמנית, החל בענייני-מפלגה וכלה בקטטות בין שרים. אין לו שום אפשרות לפקח ברצינות על שרותי-הביטחון, גם כשי הוא משלה את עצמו שאכן הוא מפקח ביריבו.

פעמים רבות בעבר הוצע להציב ליד ראש-המשלה יועץ-מומחה, שיקיים פיקוח רצוף מטעם הדרג המדינית על שרותי-הביטחון. כאשר הוגשם הדבר (כמי לוי אשכול) התקומם ראש-המוסד (מאיר עמית) נגד חידוש זה, והיועץ (איסר הראל, אחרי פרישתו מתפקיד ראש-המוסד) סולק. שום נסיון נוסף לא הצליח. כיום אין לראש-המשלה יועץ. המסוגל להיכנס בפועל לענייני המוסד והשב"כ ולפקח עליהם.

גם הפעם תישמע בוודאי הדרישה למנות יועץ כזה, וגם הפעם היא תובשל על-ידי עמדתם הנחושה של ראשי השרותים. שימועון סרם בוודאי אינו האיש בעל רצון-הברזל, שיעמוד בפני לחץ זה.

השוער יפוט

אם בן, מה התיינה התוצאות של הפרשה? קרוב לוודאי: אפס. אין זו הפעם הראשונה ששרותי הביטחון האמריקאים מאשמים את ישראל בעסקים שחורים בתחומה. למשל: הברחת אוראניום לישראל.

שום שר לא

יסיק מסקנות

וישא באחריות

ויתכפר. גם לא

ראש המוסד,

או סגנו, או

הסגן של סגנו

הברחת חלקים מסויימים (קריטונים) הדרושים לייצור נשק גרעיני. בכל המיקרים האלה, גורעה המזהומה במהרה, העניין מושג מש ולמעורבים ניתן להסתלק. השפעת ישראל באמריקה גרדה לה מדי, והשירותים שנותנת ישראל לארצות-הברית חשרים בים מדי, מכדי שעניין קטן כזה יפריע לאורך ימים.

שר-החוזר גורג' שולץ "נעלב", וכמעט אמר "טפריטופ". ישראל התנצלה. קרוב לוודאי שיהיה אירוע מישפט, ושהיו כמה גילויים מביכים, וזהו זה.

בישראל נשמעת הדרישה להסקת מסקנות. מובן מאליו ששום שר לא יתפטר בגלל עניין כזה. כפי שהתפטר שר-הביטחון הצרפתי אחרי פרשת הטבעה של ספינת גרינמיס בניו יורק. בישראל אין השרים מתפטרים. אין להניח גם כי ראש-המוסד יידרש להתפטר. מובן מאליו שהוא לא ידע על הפרשה, וגם לא סגנו, ולא סגן סגנו.

השבוע התלוצצו בירושלים כי השוער של משרד המוסד יפוט. יתברר כי הוא בן-דודו של פולארד, ושארם לו להביא את המיסמכים. על כך תפורסם הדו"ח, והכל יבוא על מקומו בשלום.

סקופ

בכלא באר-שבע נדקרו השבוע שני אסירים. אסיר יהודי נדקר למוות, ואסיר ערבי נפצע. לעיתונות נמסר כי הרקע לדקירתו של האסיר היהודי היה ויכוח על מנת-עוף, והרקע לדקירה השניה היה רצון לנקמה של האסירים במי שחשדו בו כי נתן את הדוקרן לרוצח.

אלברט בן-חיים נדקר בתאו, ביום השישי לפנות ערב, בידי ערבי תושב ירושלים המיוזחית, עבראללה מוחמד סכאה. האסיר הפצוע הועבר במצב אנוש לבית-החולים, ונפטר שם. לי מחרת בצהריים, בעת טיול בחצר, ראו הסוהרים אסיר שותת-דם מנסה לפלס דרכו בין האסירים. רק תודות לי התערבותם של הסוהרים ניצל מחמד אל-קלמנטי, ערבי מבאר-שבע, ממוות. הוא נחשד על-ידי האסירים כי סיפק את הדוקרן, ששימש לרצח יום קודם לכן.

כהנא מתסיס את בתי-הסוהר

אצל האסיר בן-צבי. לדברי הנציבות היה זה ביקור שיום האסיר. אשר הזמין את כהנא לכלא כדי לעזור לו בכעיות דיור אישיות. האסיר שהשתחרר מהכלא מסר להעולם הזה כי כהנא ביקר גם בכלא באר-שבע והתסיס גם שם את הרוחות. הוא סיפר כי שנה שלמה היה כלא באר-שבע מיועד אך ורק לאסירים יהודיים ולא היו בו ערבים כלל. לפני זמנמה הועברו לכלא באר-שבע 85 עצירים מינהליים ערבים. האסירים הפליליים היהודים והעצירים המינהליים הערבים לא הופרדו בכלא זה, אלא התערבבו, וגרו בתאים משותפים.

רוב שרות בתי-הסוהר, שימועון מלכה, אמר כי זו הפעם הראשונה שאסירים ערבים ויהודים חוברים יחדיו לבצע רצח. הוא גם הכחיש כי הרקע לשני המיקרים היה לאומי. אסיר, שהשתחרר לא מכנף מכלא-אשקלון, סיפר סיפור אחר. הוא סיפר להעולם-הזה כי כבתי-הסוהר בבאר-שבע ואשקלון יש מזה זמן-מה מתח רב על רקע לאומי. הוא גילה כי לפני חורשים אחרים ביקר ח"כ מאיר כהנא בכלא אשקלון. כהנא ביקר שם אוהד שלו, האסיר מרדכי בן-צבי. להעולם הזה נמסר כי כהנא התקבל בכלא בשימחה גלויה מצד הסוהרים. "יוצאי-

איך הניחו השילטונות למנהיג הגיזעני להיכנס למקומות הרגישים ביותר במדינה? האם יש קשר בין ביקורים אלה ובין התסיסה הגורמת להתנגשויות ולנסיון לרצח?

האסירים היהודיים התנכלו לי ערבים, ואחד ממנהיגי האסירים הועבר כתוצאה מכך לכלא-ירמלה. לדברי האסיר ששחרר, האירועים האחרונים בכלא הם תוצאה של תסיסה גיזענית בכלא. שהתחזקה על-ידי ביקורו של כהנא שם. נציבות בתי-הסוהר מכחישה כי כהנא ביקר בכלא באר-שבע. לדברי גליק היו אומנם ריבורים על ביקור כזה, אך הביקור עצמו לא התקיים. כהנא מכיר את תושבי בתי-הסוהר מבפנים. בשנת 1980 נעצר בצו מינהלי ונשלח לכלא רמלה לשנה. הוא אומנם שוחרר לפני הזמן, כדי שיוכל להשתתף בבחירות של 1981, אבל הוא הספיק להתרשם עמוקות מאוכלוסיית הכלא. ולהבין כי זהו בדיוק קהל-היעד שלו ושל תורתו הגיזענית. עד שבתו בכלא לא הכיר כהנא את הציבור המיוחד ושכנות-המצוקה כי (המשך בעמוד 10)

המיורח ביניהם מחאו לו כפיים" אמר האסיר שהשתחרר. כלא-אשקלון מיועד כמעט אך ורק לאסירים ערביים. יושבים בו רק מעט מאוד אסירים יהודיים. לפני זמן קצר היתה בכלא אשקלון התפרצות קשה של האסירים הביטחוניים. הסוהרים השתלטו עליהם באלות, בגאז-דמיע ובכוחותם של האסירים היהודיים. מאז גברה השינאה בין היהודים והערבים בכלא עד להחריד. השילטונות נאלצו להפריד הרמטית בין האגף שבו יושבים היהודים לבין יתר אגפי הכלא. האסירים הערבים איימו שהם ירגו את היהודים שעזרו לסוהרים. לכן מונעים שילטונות הכלא כניסתם של יהודים לאגף הערבי. אפילו לצורך תחזוקה שוטפת. עוזרו של נציב שרות בתי-הסוהר, חיים גליק, אישר להעולם הזה כי הרב כהנא אומנם ביקר לפני חמישה חודשים ביקור פרטי בכלא-אשקלון,